

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος Ι. ΙΑ. 280

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Τετάρτη 9 Ιανουαρίου 1932

Η ΑΡΤΙΠΑΓΗΣ ΔΕΣΧΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πρό ετών, ή το σωστότερον, από του έτους της απελευθερώσεως των Ιωαννίνων, έλεωρήθη επάνω μας ή ίδρυσις κέντρου, προς συγκέντρωσιν της εκλεκτής μερίδος της πόλεως ταύτης εν τή οικία Τσιγροά, άλλ ή λαμπρά αυτή ιδέα δεν έπραγματοποιήθη τότε, διότι, αντί εκλεκτού κέντρου, ή Δεσχή, ως έπω ομιάσθη ή οί κία αυτή, τών διανοουμένων μας, ιδρύθη εν κοινόν καφενείον με καφινείον χην τών μακκαίτην Τζώ, Κώστιαν, και, πρώτοστατού, τοσ του τότε Διοικητού του Ε. Σώμ. Στρατού, τρακτη του Διγκλή, μανιώδους, ως γνωστόν χαροποιήκεται, μετεβλήθη εις χαροποιήκεται, και τέλος αναστήθηκε και έλλεισε, ή δε οικία Τσιγροά μετεβλήθη εις εν οικία ζόμενα δωμάτια, έθαλινον στήσαι το Στρατηγείον των οι περίφημοι λήτταρχοι Ρεντζαίοι, εν οικία σίντες ό λόκληρον διαμέρισμα. Έκ της γωνίας της εί, ληστοφωλαία μεταβλήθη εις οι κία ταύτης του Τσιγροά ειχεν αιχμαλωτισθή πρό δε κατείχε, επί της θασιλείας της κηκούργου και αίματηρά. Έπαναστάσεως του 1922, ό υίός Μιχαήλ του έγκορκοθείς μετά διμηνον αιχμαλωσίαν, αντί ενός έκα τεμνυρίου δοιχαών?

Από της άμέσου άποτυχίας της οικίας Τσιγροά, ως Δέσχη, ή ιδέα επώλεσε εις τή κεφαλήν μερικών έθελοντων, και μέλιστα μετ' ατήν περαιήτησιν της Έπικιστάσεως του 1922 και θή μετά τήν άμνηστειάν των λησάρχων Ρεντζαίων, άλλ ή ιδέα άπίεσεν, ιδέα κα. μετά προέλευσιν δεκαετίας σχεδόν ή ιδέα έλαβε, σίκοκα και έστει, το προς λθόν έτος, χάρις εις τόν Αναπληρωτήν Γενικόν Γραμματέα της Γενικής Διοικήσεως Ηπειρου κ. Ε. Θεοδωράκη, όστις εν τώ θερολαργώ του έτή έπιτυχίαν έστει αν έπχειρηση, έφ' ω και πανυδικτω, το πρώτον Διοικητικόν Συμβούλιον της ίδρου θίση Δέσχη; Άνω νίνω, έβίλινεν αυτο Έπίτιμον Προέδρον αυτής.

Το πρώτον Διοικητικόν Συμβούλιον της Δέσχης, άπετέλουμενον εκ τών κ. κ. Γ. Μουλατζή, Διηγόρου, ως Προέδρου,

Αντ. Χριστοδουλοπούλου, Επ. Θεωρητ. τών Δεσών Ηπειρου, ως αντιπροέδρου, Κώστι. Κατσούνη, Γραμματέως εν τώ ένταύθα Έποκαταστέλναι της Έθνικης Γραπείσης, ως κοσμήτορος, Δοιστομ. Δεύκοβιτς, όδοντιάτρον, ως Γαμίου, Άθιν. Κούρεντα, τελευταίως, ως Γραμματέως, Παππαγεωργίου, Έποδι. υννιτού του Πεντατάξιου Διδασκαλείου και Χ. Χρηστοδουλάκη, ως μελών, κατέβηκε πίντα έλλογκα. πάσι προσάθειαν, όπως κατιστήσιν τα νεφελώδη ιδέα της Δέσχης πραγματικότητα, διότι, έν τώ δουσερεστέα της έργω δεστιάτη ή έπιτυχία της, ή τιμή της έπιτυχίας του μεγάλου τούτου ψυχικού Κέντρου της πόλεως μας δεν άνήκει τόσον εις τοσ 30-40 ιδρυτάς αυτής, οτινες έδαλαν μίαν ή πυροαφήν επάνω εις ένα άσπρο χιτί, όσονεις το έπιμελές Διοικητικόν Συμβούλιον της, εκ του όποιου άπεχώρησαν άρχικώς δύο μέλη του, εις ως μη πιστευόμενα εις τήν πραγματοποίησιν του έργου, εις ως μη δυνάμενα να προσφέρουν τάς ή πηροσίαν των.

Παρά τας μεμφιμοιρίαις μελών τινών της άρτιστάς του μας Δέσχης, το Διοικητικόν Συμβούλιον είργάσθη μετά μεγίστου ζήλου και φανατικής πίσσεως, αναδιβάσαν τόν άριθμόν των μελών της από 30 εις 230 και όσσαν εις το Έδριμα του το την προέπουσιν μαρφήν.

Όστιν το Διοικητικόν Συμβούλιον είσήλθεν εις το ό Κατάστημα έρίσκεται σή μερονή Δέσχη, δένδρη χορην έτεμεικα καρίκλχου τε έναστέλετριος λαμπτήρ και όλα έ κείνα τά δωμάτια και ή μεγάλη οίθουσα δέν έσαν άλλοι, ή μικρά και μεγάλα έχούρια και έσχυσεν ή πνοή του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου να τή καταστήσιν λαμπρά εις έπίπλωσιν, φωτισμόν, διδλυθήκη, άναγνωστηριον, ύπηροσία, υεροσπύδι, οι δικλέξεις, ές όλας έδόθησιν πικρά διαφόρων άγροητών, έναρτ. διέφων. ή γοράσθη. 40 ή εντρίκοι λιμπεήσιν, άνεμειτήρησιν δια τή θέρους και θέρμαστρον δια τή χειμώνα έροποθετήθησαν και έδόμαμα και συγκεντρώ

σας και χοροσπερίδες τα κτικά γίνονται...

Αυτή είνε έν συντομία το έργον του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου της Δέσχης, και ή ίποία πορήγησε τήν πόλιν ια, κατ' έν έθιμόν πολιτισμού πριστότρον όπως πορήγησεν τήν ήλεκτροφωτισμόν, ένεγειρημένα Δημότια Αυτορά του Δημάχου κ. Δημ. Ήλαχλίδη, το υπό άνεγερσιν Δημοτικόν θέατρον, και ή μεγάλη Σχολεία και το Ζωσμάστρον Γεροκομείν της μεγάλης πνοής του μεγάλου Μητροπολίτου μας Σπυρίδωνος, χωρίς ν' αναφέρωμεν και το υπό άνεγερσιν Στάδιο, έργον και τοσ του δειμαίου του του Έλ. όρχου μας.

Το έργον του νέου Διοικητικού Συμβουλίου της Δέσχης, τών Ιωαννίνων, το όποιον έβέλεγη χάρις παραιτηθέντος του παλαιοί οικειοθελώς, καίτοι έχοντος το του Εκπαιδευτικού έσ της περ θωρίον ένός και πλέο έστου δριςέω: άδία, είναι λίαν ελχερίς, κα εκ της φιλο ιμείας ήδναύτη έξαρτόται, εν όχι να ύπε βήτο π. κατόχον του, έπερ ύπ. ρε Διοικητικό, Συμβούλιον, Δημ. ουρόν, τούτ' ας τον να μ. έποληρή εις έλλ. και κλήν θέλησιν.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ψαλίσ των οικονομίων του Λαϊκού Πρωθυπουργού θαυματουργεί και ένφ έπι Βενιζέλου το έλληνικόν Κράτος δέν ήδύνατο να πληρώσιν το έδος Αμερικανικού λανείου τα 30 οιο των τοκοχρεωλώσιν του ήδη αναγγέλλεται τηλεγραφικώς ές Αθηνών ότι ή ένεστώσα Κβέρνησις της περισυλλογής και του έθνικού πόνου, έα πληρώσιν τα τοκοχρεωλώσια και του δευτέρου Αμερικανικού λανείου μας. Αλλά έπί της τελευταίας Βενιζελικής τετραετίας ό Βενιζέλος ούδέποτε έσκέφθη περί οικονομίων και μόνον εις σπατάλας κατεγίνετο.

Ο έν Καβάλλα έυδοκίμω όραν Σύνδεσμος των ατόνι έγκας στήμένων Λαίστων έγνώρισε δι' έπιστολής του προς τήν Γενικήν Διοίκησιν Ηπειρου, ότι διαστέτι 7 χιλιάδας δραχμών έτησίως προς συντήρησιν έν Λαί

στη κοινοτικού γεωπονείου, και άγοράν των άναγκαούντων έργαλειών. Η Γενική Διοίκησις Ηπειρου, κατόπιν τούτου, έζήτησε παρά της οι νότητος Λαίστης να έλεη και αυτή άρωγός, συμπληρούσα το άπαιτηθησόμενον ποσόν δια τήν λειτουργίαν του κοινοτικού Γεωπονείου και διέταξε το ένταύθα έδρεθον Έωργικόν Γραφείον να συστήσιν έν Δις στη τρεις προτύπους όπωρώνας, οτινες θα χρησιμεύσουν ως υπόδειγμα δια τήν άνάπτυξιν της δενδροκομίας της Κοι νότητος ταύτης.

Η Αλβανία ήρχισε να φοβήται τα δώρα των εκ Ρώμης ανων, και απέκρουσε τήν παρά της Ιταλίας έπιδιωκομένην τε λωνειακήν ένωσην του Ιταλικού Κράτους μετά του Αλβανικού. Δόξα τώ θεώ ότι ή Αλβανική Κυβέρνησις ήθέλησε ν' άνοίξη τοσ όφθαλμούς της και να ίοη τά ιμπεριαλιστικά σχέδια της Ιταλικής Κυβερνήσεως.

Εις τοσ και μόνον όφείλεται ή τελευταία ύπουργική μεταβολή έν Αλβανία.

Το ετύχημα είναι ότι ήρχισε να ενδιαφέρεται περί της Αλβανίας και ή Αγγλία.

ΤΗΝ παρελθούσαν Παρασκευήν, ήμεράν των θεοφανείων, έτελεσθη μετά πάσης λαμπρότητος ή κατάδυσις του Σταυρού εις τήν λίμνην, από της εξέδρας της κυρό-Φροσύνης. Η τελετή χοροστατούσης της Α. Σεβασμιότητος του Μητροπολίτου Ιωαννίνων Κου, ου Σπυρίδωνος, του πρώτου έγκαινιστοσ της ώρας ταύτης θρησκευτικής έορτής, έξελίνησεν εκ του Έροσ Ναού της Μητροπόλεως τήν 10 1/2 π. μ. πρό της όποις, μερίμνη της Στρατιωτικής Αρχής, είχε παραταχθ ή Λύχος Πεζικού προς άπόδοσιν των τιμών και ή Στρατιωτική Μουσική, της όλης πελατής ήγειτο ή Α. Σ. ό Μητροπολίτης μετά των ιερών της πόλεως, των διακόνων, των ψαλτών, των φανών και των εξαπτερόγων, και συνωδούστο υπό του Μεράρχου Στρατηγού κ. Α. Βλάχου, του Αναπληρωτού του Γενικού Διοικητού Ηπειρου, Γενικού Γραμματέως κ. Γ. Θεοδωράκη, του Αρχηγού του Πεζικού Συνταγματάρχου κ. Δημ. Πολίτη, του Φρουράρχου Αντισυνταγματάρχου του Πυροβολικού κ. Γερολιμάτου, του Γ. Πιτελά, του Αντισυνταγματάρχου του Πυροβολικού κ. Ιωάννου Μελά και άλλων αξιωματικών και πολλών έγκρίτων μελών της παρ' ήμιν Κοινωνίας.

